

Trollposten Nummer 4 /2016, årgang 12

Siste fly for denne gang var klar for avgang fra Troll flyplass 17. mars. Mekaniker Håkon fjerner bremseklossene før han inntar posisjonen som "flygeleder". Flyet tar av. "Flygelederen" melder nøyaktig info om avgangstid på VHF til forskningstekniker Ulf som sitter klar på "Ops'en" inne på stasjonen. Ulf sender videre info til Johannesburg ATC. I det flyet er i lufta spretter kokken Eva, driftstekniker Trond og elektriker Knut Ole opp på taket av brannbilen. De vil vinke til gjestene våre der oppe på himmelen. De er våre utvalgte og betroede "flybrann-mannskaper". Jeg, lege Tori, forlater ambulansen Pilt for å forevige øyeblikket for Trollposten. Vi er lettet over at vi

maktet å fylle alle rollene som trengs for en vellykket flyavgang. Det er fortsatt en del ting som er fremmed og nytt. Nå er det ingen vei tilbake. Vi her i Isødet helt alene - og det i 8-9 måneder. I redsel for å kjenne på panikken som for noen lurer bak i hodet, starter vi så raskt vi har lov etter flybestemmelsene, å rydde flyplassen for diverse kjøretøyer og utstyr (totalt 11 kjøretøy!). Vi lar vindpølsa henge igjen. Den gir oss i alle fall en følelse av at flyplassen igjen skal oppstå. Den vissheten trenger vi.

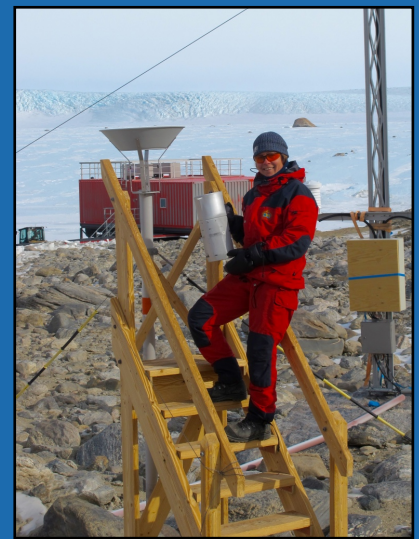

Seks personer er tilbake på stasjonen. Gjennom fire måneder på Troll og et ukelangt forkurs på Svalbard har vi blitt noe kjent, men jammen føles det litt annerledes ut nå. Det er for mange stoler og bord i stua, for mange tallerkener og kopper på kjøkkenet og for mange klesknagger i gangen. Vi rydder bort ting. Det blir mer plass rundt oss, men det blir også stillere. Vi setter oss rundt spisebordet til det første middagsmåltidet alene. Vips – så er det etablert faste plasser. Kokken Eva forteller at hun har planer for påsken. Alle kan få velge hver sin middagsmat til de ulike påskehelligdagene. Vips – så er vi nesten som en familie på hyttetur med Eva som "mor". Vi funderer på hvorfor seks mennesker i ett hus skal ha egen "lokal tid". Det finnes ikke en eneste grunn. Vi stiller derfor alle klokkene på stasjonen til norsk tid. Vips – så er vi en familie som gjør akkurat som vi vil!

Vi setter oss i TV-kroken der TV'en egentlig er en storskjerm koblet til en PC. En foreslår "å reise elektronisk" på besøk til der vi "egentlig" bor i Norge. Med Google-street-view "passerer" vi bilen til faren til Knut Ole i Veggli sentrum før vi "parkerer" utenfor huset der Knut Ole vokste opp. I Lakselv "kjører" vi opp på trammen til Ulf sitt hus. Eva sitt nye hjem i Sandefjord som skal stå ferdig mens vi overvintrer i Antarktis, ser vi også konturen av på Google-street-view. "Rundturen" viser hvor ulikt vi er vokst opp og hvor forskjellige valg vi har gjort med hensyn på nåværende bosted. Vi åpner litt etter litt opp for å fortelle mer om vår egen historie. Med seks personer i ett hus virkelig laaaaaangt fra folk og med en kald og lang vinter foran oss, antar vi at vi kjenner hverandre ganske så godt innen det igjen kommer gjester. Vi gjetter at vi etter hvert kommer til å glede oss til å hente tilbake stoler og bord, tallerkener og kopper samt igjen måtte dele på knaggene i gangen.

Det er ikke til å unngå at man blir opptatt av **været** når man oppholder seg på Troll. Det var ikke gått mer enn et par døgn etter siste flyavgang før første storm meldte seg. I skrivende stund teller vi den sjuende stormen på en måned. Orkan i kastene observerer vi gjentatte ganger (nettopp nå 33 m/s). Temperatur-rekord er så langt 32 minusgrader. Vi har inntil nylig sendt værobservasjoner til Meteorologisk institutt, men dette har nå opphørt. Vi savner denne utfordringen med å bestemme skymengder og -høyder, ulike skytyper og endringer i været. Vi prøver likevel å opprettholde kunnskapen.

I løpet av sommersesongen har flere av oss fått erstattet soveromsruter som fikk sprekker gjennom fjorårets vinter. Nå har de fleste av oss fått på treplater for å sikre oss at rutene er like hele når OVT 2016-2017 overtar. Noen drøyde det i det lengste, men nå er alle på...

Vi var spente på hvordan den nyinnkjøpte **redningsbåren** og annet nytt beredskapsutstyr skulle fungere. Den viktigste forskjellene fra tidligere bærer er at det er mulig å sette hjul på båren. Videre er det avgjørende at båren kan bæres på ryggen ettersom den kan deles i to. Driftstekniker Trond og lege Tori hadde prøvd ut ulike muligheter inne før hele teamet hadde en beredskapsøvelse et godt stykke oppe i lia på Trollhaugen. I sol og vindstille vær med 30 minusgrader gikk det helt greit å bære båren med alt ekstrautstyr til "den skadde", få "den skadde" på og av båren samt å transportere "den skadde" på en slags trillebår. Vi var overrasket over hvor lett det siste også gikk selv i ulendt terreng med mye stein. Å dra båren på snø uten hjul gikk lekende lett. Bærereimer/stropper som vi selv utvikler etter de ulike behovene vi har, viste seg å være bedre enn ferdiglagde bærereimer. Bærereimene som vi hadde kjøpt inn fungerer nok bedre for ambulanspersonell i byen.....

Det er ingen hemmelighet at elektriker Knut Ole **savner kjæresten** Marie i Kongsberg. De er flinke til å finne løsninger for å "være sammen" selv når de oppholder seg på hver sin side av kloden. De ser samme film på TV samtidig som de prater på Skype. Knut-Ole løper på tredemølla med Marie "på øret" mens hun løper tur med hunden hjemme. Det siste er nå at Knut Ole følger spinningtimene som Marie selv leder på treningsstudio. Hun er på Skype fra trenings-sykkelen med salen full av kongsberginger mens Knut Ole sykler på treningsrommet på Troll. De skal nå videreutvikle konseptet slik at Go-Pro-

opptaket fra siste sykkelturn på isen på Troll skal overføres på storskjerm under spinningtimen i Kongsberg. Vi i Trollposten er de første til å viderebringe hva som teknisk sett er mulig når man er kreativ i tanken!

Som leserne sikkert har fått med seg, finnes det både brannbil og ambulanse på bruket. Det er bare en liten del av **kjøretøyparken** mekanikeren på Troll har å stelle med. Totalt er det vel 40 kjøretøy og maskiner samt to bo-moduler ("campingvogner på ski") og utallige sleder. Dette er utstyr som trengs for transport, anleggsarbeidet på stasjonen og til bruk på flystripen. I tillegg kommer kjøretøy og maskiner som ikke tilhører NP. Dette er kjøretøy og maskiner som eies av KSAT og NILU, men som NP-mekanikerne har ansvar for å holde operative. Hver og en av kjøretøyene har egne navn. Noen av navnene kan vi historien til, men mange har navn som har en ukjent opprinnelse. "Camilla" og "Britt" er navnene på bomodulene. Disse er oppkalt etter tidligere kokker. Navnene til de

seks tråkkemaskinene som finnes er: Kongen, Dronninga, Prinsen, Prinsessa, Keiseren og Bråstopp. Den sistnevnte fikk navnet etter at den helt fra starten hadde en tendens til å bråstoppe. Vi har forstått det som at de andre ikke fikk navnet sitt etter at H.K.H. Kong Harald og H.M. Dronning Sonja besøkte stasjonen. Prinsessa har i alle fall fått en fin krone på seg! De sist ankomne kjøretøyene er en liten el-bil og liten hjullaster. Det er nå tre El-bilder på stasjonen. "Kattungen" er den lille hjullasteren som vi i OVT har blitt svært glade i. Med den kjører vi daglig is/snø til smelteket. Denne fikk sitt navn ettersom en person på transport-teamet kom til å bruke dette navnet da maskinen av merket "Cat", ble lastet ned fra båten ved Iskanten i vår. Dessverre har den allerede fått merke den harde vinden. Bakruten knustes en stormfull natt, men den er allerede reparert. Nå kjører den rundt med et lite smiletegn som plaster på såret.

Ting tar tid på Troll. Containeren med tomme dieselfat var allerede plassert ved rampa ved metallpressa da "pressesjefene" Trond og Tori skulle starte arbeidet med å presse tomme fat fra sommersesongen. De hadde kledd seg for kuldegradene. Til og med oppladbare varmesåler var på plass i støvlene. Omtrent 250 fat skulle presses. Vi var skeptisk ifht. om aggregatet ville starte i kulda. Det gjorde det da heller ikke. Mekaniker Håkon ble koblet inn. Varmeovn ble hentet og plassert i containeren med det store aggregatet. For å starte varmeovnen trengtes et nytt mindre aggregat pluss diesel. Alt ble skaffet. Det lille aggregatet måtte så varmes i

varmgarasjen slik at det skulle ha mulighet for å starte. Varmeovnen fungerte nå som det lille aggregatet kunne forsyne den med strøm. I tillegg kunne nå motorvarmeren og batteriladeren til det store aggregatet kobles på. Tiden gikk. Temperaturen i selve containeren økte. Det store aggregatet til pressa startet fortsatt ikke. Håkon ga ikke opp. Nytt batteri ble hentet og montert samt at kjølevæske ble fylt opp da lavt nivå av kjølevæske ble varslet på displayet sist gang vi brukte aggregatet. Nå var vi nesten ved målet; aggregatet startet! Heldigvis var selve metallpressa i godt humør tross kuldegradene. I starten ga den riktignok fra seg noen skrikende lyder som indikerte at den ikke likte kulda. Men så var den i gang. Endelig hadde vi knekt koden for hvordan starte utstyret også i streng kulde. Da var det bare å helle dieselslantene i hvert fat oppi et samlefat, presse de tomme fatene og plassere dem tilbake til containeren. Volumet var redusert til en brøkdel. Neste trinn er å få transport avfallscontaineren til iskanten. Det skjer først til våren dvs. i desember. Der skal den seinere lastes i båt og fraktes til Cape Town. Det er ennå lenge til fatene er ved sitt endepunkt.

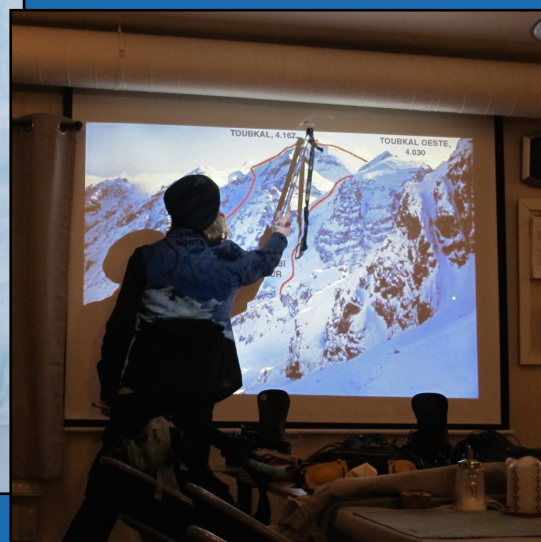

Tre spørsmål fra Troll i vinterdvale:

- 1) Hvilke terrorister er det som har tatt plassen i stua på Troll?
- 2) Hvorfor må absolutt Håkon grille i en sånn streng kulde?

- 3) Hvor ble dette fungerende armbandsuret (Timex Expedition) funnet og hvem eier det?

Svar finnes nederst på siden!

Vi tar nå oppfordringen fra en av leserne som har ønsket en presentasjon av oss i årets OVT. **Trond Dyb** er først ut. Sunnmøringen fylte 30 år for et par år siden. Han er rørlegger av yrkesutdannelse og fungerer som driftstekniker på stasjonen. Han holder orden i renselanlegget samt alle rør på stasjonen ved siden av at han er en alt-mulig-mann. Snowboard-kjøring er Tronds store lidenskap. Aller helst står han i de bratteste fjellsider der ingen har vært før. Sist helg holdt han foredrag for oss andre fem på stasjonen. Skildringer fra da han julaften 2014 stod på snowboard ned fra Nord-Afrikas høyeste fjell Jbl Toubkal (4167 m.o.h) var spennende. Det er ikke usannsynlig at han er den første i verden som faktisk har stått på snowboard ned fra dette fjellet. Jbl Tuobkal var første stopp på en reise som fortsatte utover 2015 der han utfordret fjellene i Japan, de europeiske alpene, Canada, USA og Alaska. De siste årene har Trond hatt månedslange turer der han kombinerer snowboardkjøring i Alaska med surfing på beach'en i California. I løpet av overvintringen driver også Trond med utvikling av hans eget snowboard-merke. Vi andre i OVT følger spent med når han forteller om nye ideer for hvordan brettene skal bli. Han er tøff!

Svar på spørsmålene øverst på siden:
 1) OVT-teamet har gjort seg klar til første video-møte med Norsk Polarinstitutt's ledelse i Tromsø. Vi lar oss ikke pille på nesen...
 2) Håkon må absolutt vise oss at han har reparert (les sveiset) grillen slik at den igjen kan brukes!
 3) Uret ble funnet i en scooter-støvel i Scooter-containieren. Eieren må gjerne melde seg!

Vi observerer at de fleste av dem som mottar denne Trollpost-utgaven befinner seg på steder der det er i ferd med å bli sommer. Vi føler med dere! Hilsen OVT-teamet 2015-2016

